

Sygn. akt I C 497/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zofia Michałowska

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Domagała

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2023 r. w Opocznie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd. z siedzibą w L.

przeciwko M. L.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Ltd. z siedzibą w L. na rzecz pozwanej M. L. kwotę 3.000,00 (trzy tysiące) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Na oryginale podpis Sędziego

Sygn. akt I C 497/22

UZASADNIENIE

Powód (...) Ltd. z siedzibą w L. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego – w pozwie wniesionym w dniu 2 września 2022 roku (data nadania) – po uprzednim umorzeniu postępowania przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w trybie elektronicznego postępowania upominawczego postanowieniem wydanym w dniu 14 czerwca 2022 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 176318/22 – wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanej M. L. kwoty 6.241,52 zł wraz z maksymalnymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 lutego 2022 r. do dnia zapłaty od kwoty 5.804,00 zł oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 lutego 2022 r. do dnia zapłaty od kwoty 437,52 zł, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17,00 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od zasądzonych kosztów procesu od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W przypadku stwierdzenia przez Sąd braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, wniesienia przez stronę pozwaną sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty powód wnosił o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 6.241,52 wraz z maksymalnymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 lutego 2022 r. do dnia zapłaty od kwoty 5.804,00 zł oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 lutego 2022 r. do dnia zapłaty od kwoty 437,52 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że podstawę roszczenia dochodzonego pozvem stanowi zawarta w dniu 4 czerwca 2021 r. umowa pożyczki krótkoterminowej nr (...) pomiędzy (...) Sp. z o.o. a stroną pozwaną.

Pełnomocnik powoda podał, że mocą zawartej umowy pożyczki strona pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz Pożyczkodawcy, całkowitej kwoty 6.737,27 zł. Na całkowitą kwotę zobowiązania wynikającą z zawartej umowy pożyczki składały się:

- a. kwota udzielonej pożyczki (zrefinansowanego kapitału) - 5.804,00 zł,
- b. kwota poza odsetkowych kosztów pożyczki - 899,03 zł
- c. kwota odsetek umownych naliczona przez wierzyciela od kwoty udzielonej pożyczki według stopy równej dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 3,5% (maksymalne odsetki umowne) za okres obowiązywania umowy - 34,24 zł.

Strona powodowa wskazała, iż środki pieniężne z tytułu umowy pożyczki nr (...), będącej umową pożyczki refinansującej, nie były przekazywane na rzecz strony pozwanej. Brak jest wobec tego potwierdzenia wypłaty środków na rachunek bankowy strony pozwanej.

Następnie pełnomocnik powoda wskazał, iż strona pozwana uiszczała na poczet umowy pożyczki nr (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. kwotę 933,27 zł tytułem opłaty za refinansowanie.

/vide: - pozew wraz z uzasadnieniem i załącznikami k. 3 – 60/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 20 września 2022 r. w sprawie sygn. akt I Nc 377/22 Sąd uwzględnił powództwo w całości.

/vide: - nakaz zapłaty z dnia 20.09.2022 r. k. 62/

W dniu 3 października 2022 r. (data nadania) pozwana M. L. – reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego – wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 20 września 2022 r. zaskarżając go w całości i wnosząc o:

1. oddalenie powództwa;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;
3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania prowadzonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym przed Sądem Rejonowym Lublin- Zachód w Lublinie pod sygn. VI Nc-e 176318/22 wedle norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej podał, że kwestionuje powództwo co do zasady, m.in. z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda oraz co do wysokości. Zdaniem strony pozwanej, powód bezzasadnie twierdzi, że nabył wierzytelności wobec pozwanego z umowy pożyczki z (...) sp. z o.o.

Pełnomocnik pozwanej wskazał, że kwestionuje aby (...) sp. z o.o. nabyło wierzytelności od pożyczkodawcy, a następnie przeniosło wierzytelności wobec pozwanego na rzecz powoda. Zaprzeczył temu, aby (...) sp. z o.o. była kiedykolwiek, w szczególności w chwili zawierania umowy cesji z powodem i porozumienia z powodem, właścicielem wierzytelności wobec pozwanego z umowy pożyczki dołączonej przez powoda.

Ponadto podał, że kwestionuje twierdzenia powoda, jakoby umowa przeniesienia ryzyka niespłaconych pożyczek pomiędzy (...) sp. z o.o. a (...) sp. z o.o. je przenosiła – umowa ta nie przenosi własności wierzytelności tej pierwszej na rzecz tej drugiej, w tym wobec pozwanego.

Zakwestionował również to, aby umowa cesji zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. i powodem była ważna i obejmowała wiarygodności wobec pozwanego.

Pełnomocnik pozwanej zakwestionował także ważność umowy z uwagi na brak umocowania przedstawiciela powoda do jej zawarcia oraz ważność porozumienia do niej z uwagi na brak umocowania (...) sp. z o.o. do dokonania tej czynności w imieniu powoda. W konsekwencji uznać należy, że ww. umowy są nieważne jako dokonane przez podmioty nieumocowane.

Zdaniem pełnomocnika pozwanej umowa pożyczki nie istnieje. Nie złożono oświadczeń woli, nie zawarto umowy. Umowa przedłożona przez powoda to niepodpisany wydruk. Zgodnie z art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim powinna być ona zawarta w formie pisemnej, którą definiuje art. 78 k.c. Zgodnie ze wskazanym przepisem dla zachowania formy pisemnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli lub wymiana dokumentów obejmujących treść oświadczeń woli.

Niezależnie od powyższego, pełnomocnik pozwanej zakwestionował także ważność umowy pożyczki. Po pierwsze – zdaniem strony pozwanej – w imieniu pożyczkodawcy działał (...) sp. z o.o., która nie miała nigdy charakteru pośrednika kredytowego i nie jest i nie była wpisana do rejestru państwowego pośredników. Nie miała nigdy umocowania do działania w imieniu pożyczkodawcy. Po drugie, umowa jest nieważna z uwagi na rażąco wygórowane koszty.

Nieważność umowy pożyczki wynikałaby, zdaniem pełnomocnika pozwanej, również z tego, że umowy pożyczki wedle wzoru stosowanego przez rzekomego pożyczkodawcę przewidują zmienne oprocentowanie i nie wyjaśnia w ogóle, na jakich zasadach jego zmiany mają się odbywać. Określenie oprocentowania w sposób jednoznaczny jest elementem przedmiotowo istotnym umowy pożyczki konsumenckiej i bez takiego elementu umowa pożyczki jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). Postanowienia dotyczące ww. opłaty uznać należy za bezskuteczne w rozumieniu art. 385(1) – art. 385(2) k.c. jako abuzywne. Nie zostały indywidualnie uzgodnione, kształtują sytuację konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i naruszają jego interesy. Strona pozwana w w/w zakresie, przez pryzmat bezskuteczności postanowień, powołała się na nieważność umowy w całości.

Pełnomocnik pozwanej argumentował ponadto, że kwestionuje w świetle w/w okoliczności zasadność powództwa, a nadto wysokość dochodzonego roszczenia oraz składowe tegoż roszczenia. Jego zdaniem pozwana nie ma zadłużenia. Zakwestionował również wyliczenie przez powoda kwot zadłużenia, jak również wypłatę pożyczki, a także aby pozwana miała zadłużenie wobec jakiegokolwiek podmiotu, które zostałyby spłacone przez pożyczkodawcę.

/vide: - sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z uzasadnieniem i załącznikami

k. 68 – 84/

Pełnomocnik powoda, mimo zobowiązania Sądu, nie ustosunkował się do powyższych zarzutów.

/bezsporne/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwaną M. L. łączyła Ramowa Umowa Pożyczki nr (...) zawarta w dniu 4 czerwca 2021 r. drogą elektroniczną z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w oparciu o którą w/w strony zawarły w dniu 4 czerwca 2021 r. Umowę Pożyczki (...) nr (...). Na mocy przedmiotowej umowy została pozwanej udzielona pożyczka refinansująca w kwocie 5.804,00 zł. Całkowity koszt pożyczki został ustalony na kwotę 933,27 zł, na którą składały się: odsetki w kwocie 34,24 zł oraz prowizja w kwocie 899,03 zł. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 6.737,27 zł. Termin spłaty ustalono na 4 lipca 2021 r. W umowie wskazano, że zgodnie z dyspozycją pożyczkobiorcy wypłata kwoty pożyczki miała nastąpić na rachunek bankowy należący do (...) Sp. z o.o.

Zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki pozwana M. L. dokonała w dniu 4 czerwca 2021 r. wpłaty kwoty 934,27 zł stanowiącej całkowity koszt pożyczki wraz z opłatą weryfikacyjną.

/dowód: - Ramowa Umowa P. k. 22 – 25,

- Umowa P. Refinansującej k. 21,

- harmonogram spłaty pożyczki k. 20,

- potwierdzenie wykonania operacji płatniczej k. 26/

W dniu 2 stycznia 2018 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. ramową umowę o przeniesieniu ryzyka niespłacania pożyczek, a następnie w dniu 5 października 2021 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. złożyła oświadczenie, iż całkowita kwota świadczenia ubezpieczeniowego z tytułu zabezpieczenia ryzyka niespłacania pożyczek została w całości uiszczona przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i na niego przeszła własność wierzytelności z tytułu spłaconych pożyczek.

W dniu 18 maja 2018 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z powodem (...) Ltd. z siedzibą w L. umowę ramową przelewu wierzytelności, zaś w dniu 30 grudnia 2021 r. zawarto Porozumienie nr 88 do w/w umowy, mocą którego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dokonała cesji wierzytelności – m.in. w stosunku do pozwanej M. L. – na rzecz powoda.

Pozwana o przelewie wierzytelności została poinformowana pismem z dnia 11 stycznia 2022 r.

/dowód: - umowa o przeniesieniu ryzyka niespłacania pożyczek z dnia

2.01.2018 r. k. 33 – 33v,

- oświadczenie z dnia 05.10.2021 r. z Załącznikiem nr 1 k. 38 – 39,

- umowa ramowa przelewu wierzytelności z dnia 18.05.2018 r.

k. 42 – 43,

- Porozumienie nr 88 z Załącznikiem nr 1B k. 50 i 55 – 58,

- zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 29/

Pismem z dnia 11 stycznia 2022 r. powód (...) Ltd. z siedzibą w L. wystosował do pozwanej M. L. przedsądowe wezwanie do zapłaty należności z tytułu umowy pożyczki nr (...) w kwocie 6.169,88 zł, na którą składały się:

- kapitał w kwocie 5.804,00 zł,

- odsetki karne w kwocie 334,79 zł,

- odsetki karne za opóźnienie naliczane przez powoda w kwocie 31,09 zł.

Jako termin płatności zadłużenia wskazano dzień 21 stycznia 2022 r.

/dowód: - przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 28/

Pozwana M. L. nie uiszczyła powyższej należności.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, strona powodowa nie wykazała faktu zawarcia umowy pożyczki opisanej w pozwie.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W postępowaniu cywilnym obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na obu stronach procesu (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.), spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stąd wniosek, iż powód musi udowodnić fakty tworzące jego prawo, a pozwany fakty, które przeszkodziły powstaniu prawa lub je zniweczyły (tak SN m.in. w orzeczeniach: z dnia 3 października 1969 r., II PR 313/69, OSNCP 9/70, poz. 147 oraz z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, nie publ.).

Zdaniem Sądu, powód (...) Ltd. z siedzibą w L. złożonymi w toku postępowania dokumentami nie udowodnił skutecznie, w myśl art. 6 k.c., istnienia zobowiązania, sam powód w uzasadnieniu pozwu wskazał, że środki pieniężne z tytułu umowy pożyczki nr (...) nie zostały przekazane na rzecz pozwanej, a pozwana zakwestionowała zasadność powództwa poprzez podanie, iż ta umowa pożyczki nie istnieje, nie złożono oświadczeń woli, a do akt sprawy został przedłożony niepodpisany wydruk.

W tej sytuacji, Sąd podzielił te argumenty pozwanej podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty, jak i pozostałe zarzuty, bowiem pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – radcę prawnego nie ustosunkował się mimo zobowiązania Sądu do zarzutów zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Skoro powód nie wypowiedział się co do twierdzeń pozwanej, to Sąd uznał je za przyznane, mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, tj. uzasadnienie okoliczności zawartych w sprzeciwie od nakazu zapłaty przy uwzględnieniu dokumentów załączonych przez powoda do pozwu – art. 230 k.c.

Z tego względu Sąd uznał powództwo za niezasadne i orzekł jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., w zw. z art. 99 k.p.c., na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego pozwaną w przedmiotowej sprawie według norm przepisanych – 1.800,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego pozwaną w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w trybie elektronicznego postępowania upominawczego według norm przepisanych – 1.200,00 zł (vide: k. 16), tj. łącznie 3.000,00 zł – punkt 2. sentencji wyroku.

O odsetkach od w/w kwoty kosztów postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1¹ k.p.c., który stanowi, że od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. Jeżeli orzeczenie to jest prawomocne z chwilą wydania, odsetki należą się za czas po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia do dnia zapłaty, a jeżeli orzeczenie takie podlega doręczeniu z urzędu - za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.

Za zgodność z oryginałem świadczy